

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยผลของการพัฒนาศักยภาพในการคูณและสุขภาพต้นของผู้ที่มีอาการปอดหลังบ้านในนิโนนสะอาด หมู่ที่ 2 ตำบลโนนสะอาด อำเภอโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาศักยภาพในการคูณและสุขภาพต้นของ โดยให้ผู้ที่มีอาการปอดหลังได้เข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและหาสาเหตุของปัญหาที่ทำให้มีอาการปอดหลัง ร่วมกำหนดแนวทางและวางแผนป้องกัน หรือแก้ไขปัญหา เกิดเป็นแผนงาน / โครงการ สำหรับการดำเนินงานพัฒนาศักยภาพในการคูณและสุขภาพต้นของ และมีการดำเนินการตามแนวทางของแผนงาน / โครงการที่เกิดขึ้น ผลที่ได้จากการดำเนินการตามโครงการสามารถนำมาใช้ประโยชน์ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้ สำหรับรูปแบบในการเก็บข้อมูล จะเป็นการเก็บข้อมูลแบบผสานกัน เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและครบถ้วน โดยดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2553 – 31 มกราคม พ.ศ. 2554 ในการร่วมประชุมวางแผนแบบมีส่วนร่วมซึ่งประยุกต์ใช้เทคนิคกระบวนการ AIC มีผู้เข้าร่วมโครงการคัวยวความสมัครใจ จำนวน 38 ราย ประกอบด้วย ผู้ที่มีอาการปอดหลัง ซึ่งมีความสมัครใจ ยินดีและเต็มใจในการเข้าร่วมโครงการ จำนวน 30 ราย ตัวแทนชุมชน ได้แก่ ตัวแทน อสม. ในพื้นที่ หมู่ที่ 2 ที่มีความสมัครใจเข้าร่วมประชุม จำนวน 5 ราย และผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 2 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เจ้าหน้าที่จากแผนกวิชาชีวประภูมิตครอบครัวและชุมชน ที่รับผิดชอบพื้นที่บ้าน ในนิโนนสะอาด หมู่ที่ 2 และนักกายภาพบำบัด (ผู้วิจัย) จากโรงพยาบาลโนนสะอาด โดยผู้วิจัยได้ทำการขออนุญาตบันทึกภาพและข้อมูลต่างๆ ขณะดำเนินการจัดประชุม ซึ่งจัดขึ้นในวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2554 ณ ศาลากลางบ้าน ในชุมชนบ้านโนนสะอาด หมู่ที่ 2 ใช้เวลาในการดำเนินการ ประมาณ 3 ชั่วโมง ในการประเมินเปรียบเทียบและสรุปผลการวิจัยการพัฒนาศักยภาพในการคูณและสุขภาพต้นของผู้ที่มีอาการปอดหลังก่อนและหลังการพัฒนา ศึกษาจากผู้เข้าร่วมโครงการ กือ ผู้ที่มีอาการปอดหลังที่มีความเต็มใจ ยินดีและสมัครใจในการเข้าร่วมโครงการ จำนวน 30 ราย ซึ่งมีการประเมินระดับความรู้เรื่องอาการปอดหลัง การปฏิบัติตนในการคูณและสุขภาพต้นของผู้ที่มีอาการปอดหลัง และระดับคะแนนความรู้สึกปอดหลังของผู้เข้าร่วมโครงการ ก่อนและหลังการพัฒนา โดยใช้สถิติ Paired t - test และ Wilcoxon signed - rank test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ร้อยละ 0.05 สรุปผลดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไป และภาวะสุขภาพในปัจจุบันของผู้เข้าร่วมโครงการที่ทำการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพในการคุ้มครองสุขภาพคน老ของผู้ที่มีอาการปวดหลัง ปั้นโนนสะอด หมู่ที่ 2 จำนวน 30 ราย พบร่วมกับส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 76.67 มีอายุเฉลี่ย 54.23 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.20 ปี) อายุสูงสุด 65 ปี ต่ำสุด 39 ปี โดยอยู่ในช่วงอายุ 51-60 ปี ร้อยละ 40.00 จบทิศการระดับประณีตศึกษาร้อยละ 70.00 สถานภาพสมรสคู่ร้อยละ 76.67 อาชีพค้าขายร้อยละ 50.00 ระยะเวลาการประกอบอาชีพอยู่ในช่วง 21-30 ปี ร้อยละ 30.00 มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 36.67 ระยะเวลาใน 1 วัน มีการทำงาน 6-10 ชั่วโมง ร้อยละ 76.67 โดยเฉลี่ยใน 1 วัน ทำงาน 8.67 ชั่วโมง (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.02 ชั่วโมง) ระยะเวลาทำงานสูงสุด 16 ชั่วโมง ต่ำสุด 1 ชั่วโมง ขณะทำงานมีการหยุดพัก ร้อยละ 93.33 โดยระยะเวลาหยุดพักเมื่อหยุดทำงาน 16-30 นาที ร้อยละ 35.71 ระยะเวลาการทำงานต่อเนื่องแล้วค่อยหยุดพักคือช่วง 1-5 ชั่วโมง ร้อยละ 76.67 และมีผู้ที่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 60.00 โดยเป็นโรคความดันโลหิตสูง (Hypertension: HT) ร้อยละ 33.33

ข้อมูลอาการปวดหลังของผู้เข้าร่วมโครงการ พบร่วมกับส่วนใหญ่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุที่ส่งผลให้เกิดอาการปวดหลัง ร้อยละ 60.00 ระยะเวลาที่เริ่มน้ำหนักตัวที่ปวดหลังเรื่องรัง (มีอาการชา) อยู่ในช่วงน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 40.00 ระยะเวลาที่ปวดหลังมากในแต่ละครั้ง ช่วงเวลาน้อยกว่า 15 นาที ร้อยละ 53.33 ความถี่ของการปวดหลังแต่ละวันในช่วง 6 เดือน ที่ผ่านมา คือ ปวดเป็นบางครั้งหรือบางวัน ร้อยละ 66.67 อาการปวดหลังครั้งสุดท้าย น้อยกว่า 5 วันที่ผ่านมา ร้อยละ 56.67 โดยมักมีอาการปวดหลังเวลาทำงาน ร้อยละ 63.33 อาการปวดหลังมักปวดเพิ่มขึ้นหลังจากการนั่งทำงานเป็นเวลานาน ร้อยละ 26.67 เมื่อปวดหลังมาก เคยมีอาการปวดหลังมากแต่ไม่ถึงกับต้องหยุดทำงาน ร้อยละ 63.33 กรณีที่ปวดหลังมากจนต้องหยุดทำงาน จะหายหยุดเป็นเวลาน้อยกว่า 3 วัน ร้อยละ 81.82 ปัจจุบัน อาการปวดหลังส่วนใหญ่เป็นลักษณะ ปวดตึงเกร็งกล้ามเนื้อระยะสั้นๆ โดยเฉพาะตอนทำงาน และ อาการตึงเกร็งกล้ามเนื้อแบบเป็นๆ หายๆ นานกว่า 6 เดือน ร้อยละ 30.00 บริเวณที่มักมีอาการปวดหลัง คือ มีอาการปวดหลังเฉพาะที่กลางแผ่นหลัง ร้อยละ 66.67 เมื่อมีอาการปวดหลังมักมีการแสดงอาการรักษา ร้อยละ 56.67 โดยมักเลือกวิธีการนวดเงื่อนที่บ้านหรือการจ้างหนอนวดในชุมชน หรือ วิธีการรับการรักษาที่คลินิกแพทย์แผนปัจจุบัน ร่วมกับการนวดที่บ้าน ร้อยละ 23.53 สำหรับการออกกำลังกายเพื่อลดอาการปวดหลัง พบร่วมกับการออกกำลังกายแบบต่างๆ ร้อยละ 60.00 และมักออกกำลังกายแบบยกแขนยกขา ขยับแขนขาขึ้นลง เช่น ยกแขนขาขึ้น ยกขาลง ร้อยละ 33.33 โดยอาการปวดหลังที่เป็นอยู่นี้ไม่ส่งผลกระทบของต่อตนเองหรือครอบครัว ร้อยละ 83.33 ใน การคุ้มครองสุขภาพและการป้องกันการปวดหลัง มีผู้ช่วยเหลือในการคุ้มครอง

สุขภาพ ร้อยละ 50.00 ซึ่งมักเป็นการขอให้คนในครอบครัว เช่น สามี ภรรยา ลูก และ หลาน เป็นต้น ช่วยนวดให้ ร้อยละ 86.67

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ / ท่าทางการทำงาน ของผู้เข้าร่วมโครงการ พบร้า ส่วนใหญ่ทำงานที่มีการยกของหนัก ร้อยละ 73.33 โดยของที่ยกหนักน้อยกว่า 10 กิโลกรัม ร้อยละ 54.55 ท่าทางการทำงานมักอยู่ในท่าอื่นๆ ไม่ใช่สquat นั่งตลอดวัน ร้อยละ 26.67 ขณะทำงานมีการเอื้ยวหรือบิดตัว ร้อยละ 70.00 ซึ่งมักทำขณะหอบของ ร้อยละ 71.43 และมีการก้มโคงหลังขณะทำงาน ร้อยละ 66.67 มักก้มหลังขณะยืน ร้อยละ 70.00 นอกจากนี้ ยังไม่ใช้อุปกรณ์ช่วยผ่อนแรงในการทำงาน ร้อยละ 76.67 ส่วนผู้ที่ใช้อุปกรณ์ช่วยผ่อนแรงในการทำงาน มักใช้รถเข็น ร้อยละ 71.43 และผู้เข้าร่วมโครงการไม่เคยได้รับการอบรมหรือการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองเพื่อลดอาการปวดหลัง ร้อยละ 93.33

1.2 ความรู้และการปฏิบัติในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้ที่มีอาการปวดหลัง

1.2.1 ด้านความรู้เรื่องอาการปวดหลัง

ระดับความรู้เรื่องอาการปวดหลังของผู้เข้าร่วมโครงการก่อนการพัฒนา พบร้า ส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับไม่คด ร้อยละ 50.00 สำหรับคะแนนความรู้ระดับดี มีร้อยละ 16.67 ค่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้ เท่ากับ 12 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด 20 คะแนน ต่ำสุด 0 คะแนน จากคะแนนเต็ม 21 คะแนน หลังการพัฒนาพบว่า คะแนนความรู้ระดับดี เป็นร้อยละ 90.00 ซึ่งเพิ่มขึ้น ร้อยละ 73.33 ค่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้เป็น 19.03 คะแนน เพิ่มขึ้น 7.03 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด 21 คะแนน ต่ำสุด 15 คะแนน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องอาการปวดหลังก่อนและหลังการพัฒนา พบร้า เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$, $95\%CI = 10.28 \text{ ถึง } 18.43$) ในส่วนของข้อคำถามก่อนการพัฒนา พบร้า ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ที่ถูกต้องน้อยที่สุดในหัวข้อ เครื่องคิ่มสมุนไพรชนิดต่าง ๆ บางชนิดไม่สามารถรักษาอาการปวดหลังได้ และท่านอนคว่าเป็นท่าที่ไม่ควรปฏิบัติบ่อย ๆ สำหรับผู้ที่มีอาการปวดหลัง คะแนนเท่ากัน คือ ร้อยละ 26.67 หลังการพัฒนา พบร้า ผู้เข้าร่วมโครงการมีคะแนนความรู้เพิ่มขึ้นเท่ากันเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ เมื่อมีอาการปวดหลังการนอนพักจะทำให้อาการอักเสบและเกร็งตัวของกล้ามเนื้อหลังทุเลาลงและเมื่อปวดหลังและเจ็บมาก ไม่ควรรีบออกกำลังกายทันทีเพื่อลดคะแนนเท่ากัน คือ ร้อยละ 40.00 หลังการพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 93.33 และ 90.00 ตามลำดับ และ การยกของจากพื้น โดยวิธีก้มหลังลงไปตรง ๆ ขณะยืน ไม่สามารถป้องกันอาการปวดหลังได้ร่วมกับการบริหารกล้ามเนื้อแบบบีด-เหยียด หลัง ในผู้ที่ปวดหลังเรื้อรังอย่างสม่ำเสมอจะช่วยลดอาการปวดหลังได้ คะแนนเท่ากัน คือ ร้อยละ 46.67 หลังการพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 90.00 และ

100.00 ตามลำดับ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การอบรมให้ความรู้เรื่องอาการปวดหลังทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้เพิ่มขึ้น

1.2.2 ด้านการปฏิบัติดนในการคุ้มครองสุขภาพคนเองของผู้ที่มีอาการปวดหลัง

การปฏิบัติดนในการคุ้มครองสุขภาพคนเองของผู้ที่มีอาการปวดหลังของผู้เข้าร่วมโครงการ ก่อนการพัฒนาพบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการมีการปฏิบัติดนอยู่ในระดับไม่ดี ร้อยละ 100.00 ส่วนระดับดี ร้อยละ 0 ค่าคะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติดน เท่ากับ 6.97 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด 13 คะแนน ต่ำสุด 2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 24 คะแนน หลังจากการดำเนินการจัดอบรมด้านความรู้และการปฏิบัติดนในการคุ้มครองสุขภาพคนเองเมื่อมีอาการปวดหลัง เมื่อการพัฒนาผ่านไป 8 สัปดาห์ ใน การประเมินผลหลังการพัฒนาพบว่า การปฏิบัติดนระดับดีเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 23.33 และมีผู้ที่มีการปฏิบัติดนอยู่ในระดับไม่ดีลดลง เป็นร้อยละ 30.00 ค่าคะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติดน เท่ากับ 16.27 ซึ่งเพิ่มขึ้น 9.3 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด 23 คะแนน ต่ำสุด 5 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติดนของผู้เข้าร่วมโครงการก่อนและหลังการพัฒนา พบว่า มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p - value < 0.001$, 95%CI= 5.88 ถึง 14.64) จึงสรุปได้ว่า การอบรมให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติดนในการคุ้มครองสุขภาพคนเองของผู้ที่มีอาการปวดหลัง ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการมีการปฏิบัติดนที่ถูกต้องเพิ่มขึ้น

1.3 ความรู้สึกปวดหลังของผู้เข้าร่วมโครงการ ก่อน และ หลังการพัฒนา

1.3.1 การประเมินความรู้สึกปวดหลังขณะพัก

การประเมินระดับความรู้สึกปวดหลังขณะพักของผู้เข้าร่วมโครงการ ก่อนการพัฒนาพบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้สึกปวดหลังขณะพักอยู่ในช่วง 2-3 คะแนน (รู้สึกเจ็บปวดเล็กน้อย) ร้อยละ 66.67 ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด 6 คะแนน ต่ำสุด 0 คะแนน หลังจากการดำเนินการจัดอบรมด้านความรู้และการปฏิบัติดนในการคุ้มครองสุขภาพคนเองเมื่อมีอาการปวดหลัง เมื่อการพัฒนาผ่านไป 8 สัปดาห์ การประเมินผลหลังการพัฒนา พบว่า คะแนนความรู้สึกปวดหลังขณะพักลดลง ไปอยู่ในช่วง 0 -1 คะแนน (ไม่เจ็บปวดเลย) เป็นร้อยละ 53.33 ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 1.27 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด 3 คะแนน ต่ำสุด 0 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกปวดหลังขณะพักของผู้เข้าร่วมโครงการก่อนและหลังการพัฒนาพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p-value < 0.0001$, 95%CI= 2.24 ถึง 0.80) จึงสรุปได้ว่า การอบรมให้ความรู้ด้านความรู้และการปฏิบัติดนในการคุ้มครองสุขภาพคนเองเมื่อมีอาการปวดหลัง ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้สึกปวดหลังขณะพักลดลง

1.3.2 การประเมินความรู้สึกปวคหลังขณะทำงาน

การประเมินระดับความรู้สึกปวคหลังขณะทำงานของผู้เข้าร่วมโครงการ ก่อนการพัฒนา พบร่วมกับความรู้สึกปวคหลังขณะทำงานอยู่ในช่วง 4-5 คะแนน (รู้สึกเจ็บปวดปานกลาง) ร้อยละ 46.67 ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.6 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด 10 คะแนน ต่ำสุด 3 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน หลังจากดำเนินการจัดอบรมด้านความรู้และการปฏิบัติตนในการคุ้มครองเด็ก พบว่า คะแนนความรู้สึกปวคหลังขณะทำงานลดลงไปอยู่ในช่วง 2-3 คะแนน (เจ็บปวดเล็กน้อย) เป็นร้อยละ 43.33 ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด 5 คะแนน ต่ำสุด 0 คะแนน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกปวคหลังขณะทำงานของผู้เข้าร่วมโครงการก่อนและหลังการพัฒนาพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p - value < 0.001$, $Z = 4.78$) จึงสรุปได้ว่า การอบรมให้ความรู้ด้านความรู้และการปฏิบัติตนในการคุ้มครองเด็ก ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้สึกปวคหลังขณะทำงานลดลง

1.3.3 การประเมินคะแนนความรุนแรงของความรู้สึกปวคหลัง

การประเมินความรุนแรงของความรู้สึกปวคหลังของผู้เข้าร่วมโครงการ ก่อนการพัฒนา พบร่วมกับความรุนแรงของความรู้สึกปวคหลังอยู่ในช่วง 6 – 7 คะแนน (ปวครุนแรงพอสมควร) ร้อยละ 46.67 ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.1 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด 9 คะแนน ต่ำสุด 3 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน หลังจากดำเนินการจัดอบรมด้านความรู้และการปฏิบัติตนในการคุ้มครองเด็ก พบว่า คะแนนความรุนแรงของความรู้สึกปวคหลังลดลงอยู่ในช่วง 2 - 3 คะแนน (เจ็บปวดเล็กน้อย) ร้อยละ 46.67 ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด 5 คะแนน ต่ำสุด 0 คะแนน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการพัฒนา พบร่วมกับความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p - value < 0.001$, $95\%CI = 5.51 \pm 1.83$) จึงสรุปได้ว่า การอบรมให้ความรู้ด้านความรู้และการปฏิบัติตนในการคุ้มครองเด็ก ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการมีคะแนนเฉลี่ยความรุนแรงของความรู้สึกปวคหลังลดลง

1.4 ผลการประชุมวางแผนแบบมีส่วนร่วม ในการพัฒนาศักยภาพในการคุ้มครองเด็ก โดยประยุกต์ใช้เทคนิคกระบวนการ AIC

ในการประชุมวางแผนแบบมีส่วนร่วม ซึ่งมีการนำเทคนิคกระบวนการวางแผน AIC มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาศักยภาพในการคุ้มครองเด็ก ของผู้ที่มีอาการปวคหลัง โดยประยุกต์ใช้เทคนิคกระบวนการ AIC

ในนันสะอด หมู่ที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีอาการปวดหลัง และผู้เกี่ยวข้องในชุมชน ในพื้นที่ ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 2 อสม. และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานเขตปฏิบัติการอบกิริและชุมชน โรงพยาบาลโนนสะอด ได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์และทราบสภาพปัจจุบัน ปัจจุบันของอาการปวดหลังที่เกิดขึ้น ส่งผลให้ทุกฝ่ายมีการร่วมกันวางแผนแก้ไขปัญหา และร่วมกันตัดสินใจเลือกแนวทางการจัดการปัจจุบันอาการปวดหลังในชุมชน เพื่อให้ได้แนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องและเหมาะสมกับแนวทางการดำเนินชีวิตประจำวันและสภาพการทำงานของผู้ที่มีอาการปวดหลังในชุมชน นำไปสู่ผลลัพธ์ คือแผนงาน / โครงการ ในการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อพัฒนาศักยภาพในการคุ้มครองสุขภาพของผู้ที่มีอาการปวดหลัง ที่สามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหา ในการคุ้มครองสุขภาพของผู้ที่มีอาการปวดหลัง จำนวนทั้งสิ้น 4 โครงการ และชุมชนได้นำ โครงการเหล่านี้ไปดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาศักยภาพในการคุ้มครองสุขภาพของ ผู้ที่มีอาการปวดหลัง บ้านโนนสะอด หมู่ที่ 2 โดยเริ่มดำเนินงานตั้งแต่เริ่จสิ้นการประชุมใน วันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2554 จนถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2554 ได้ผลการดำเนินงาน ดังนี้

1.4.1 ผลการดำเนินงานตามโครงการที่ได้รับจากการประชุม โดยประยุกต์ใช้เทคนิค

กระบวนการ AIC

1.4.1.1 โครงการที่ดำเนินงานเดียวเสร็จ จำนวน 2 โครงการ คือ

- 1) โครงการอบรมให้ความรู้เรื่องการคุ้มครองสุขภาพของผู้ที่มีอาการปวดหลัง
- 2) โครงการชุมชนร่วมกันคุ้มครองสุขภาพของผู้ที่มีอาการปวดหลัง

1.4.1.2 โครงการที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ จำนวน 2 โครงการ ได้แก่

- 1) โครงการเยี่ยมบ้านเพื่อพัฒนาศักยภาพในการคุ้มครองสุขภาพของ

เพื่อลดอาการปวดหลัง

- 2) โครงการอบรม อสม. เพื่อพัฒนาความรู้ในการป้องกันอาการปวด หลัง

1.4.2 การมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการพัฒนา ศักยภาพในการคุ้มครองสุขภาพของผู้ที่มีอาการปวดหลัง บ้านโนนสะอด หมู่ที่ 2

ผลจากการประชุมวางแผนมีส่วนร่วม โดยประยุกต์ใช้เทคนิคกระบวนการ AIC ใน การคุ้มครองสุขภาพของผู้ที่มีอาการปวดหลัง ได้โครงการในการคุ้มครองสุขภาพของผู้ที่มีอาการปวดหลัง จำนวน 4 โครงการ และในการดำเนินงานตามโครงการตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้น โครงการ ตัวแทนชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการ ดำเนินงานอย่างดี โดยได้ลงประมาณสนับสนุน จำนวน 3 โครงการ ดังนี้

1.4.2.1 โครงการอบรมให้ความรู้เรื่องการคุ้มครองเงื่อนเมื่อป่วยหลัง ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยอนแก่น จำนวนเงิน 9,000 บาท

1.4.2.2 โครงการเยี่ยมบ้านเพื่อพัฒนาศักยภาพในการดูแลสุขภาพคนเฝ้าดูอาการป่วยหลัง โดยดำเนินการตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 ในรูปแบบของการออกเยี่ยมบ้านผู้ที่มีอาการป่วยหลัง ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากโรงพยาบาลโนนสะอาด จำนวน 600 บาท เพื่อจัดทำคู่มือการเผยแพร่ความรู้ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอาการป่วยหลังในชุมชน และ การสนับสนุนด้านพาหนะเดินทางจากโรงพยาบาลในการออกพื้นที่ โดยนักกายภาพบำบัดและเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชนผู้รับผิดชอบพื้นที่ หมู่ที่ 2 โรงพยาบาลโนนสะอาด ดำเนินการออกพื้นที่เยี่ยมบ้านในช่วงบ่ายและช่วงเย็นเพื่อเป็นการให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการคุ้มครองเงื่อง การออกกำลังกาย และท่าทางที่ถูกต้องเพื่อรักษาอาการป่วยหลัง ปัจจุบันกำลังอยู่ระหว่างการสร้างนวัตกรรมคู่มือการให้ความรู้ที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของชุมชน ซึ่งโครงการนี้จะสิ้นสุดในเดือนเมษายน พ.ศ. 2554

1.4.2.3 โครงการอบรม อบรม เพื่อพัฒนาความรู้ในการป้องกันอาการป่วยหลัง อยู่ระหว่างการเขียนโครงการและประสานงานกับเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชนผู้รับผิดชอบพื้นที่ หมู่ที่ 2 โรงพยาบาลโนนสะอาด และผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 2 ในการประชาสัมพันธ์ อบรม ในพื้นที่ ให้เข้าร่วมโครงการ โดยขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากโรงพยาบาลโนนสะอาด จำนวนเงิน 10,000 บาท

สำหรับอีก 1 โครงการ ที่ไม่มีงบประมาณสนับสนุน คือ โครงการชุมชนร่วมกันคุ้มครองเมื่อป่วยหลัง เนื่องจากผู้เข้าร่วมโครงการซึ่งเป็นผู้ที่มีอาการป่วยหลังต่างมีความตระหนักถึงปัญหาของตนว่าเป็นปัญหาที่สามารถดูแลตัวเองได้ และไม่ต้องการให้ปัญหาอาการป่วยหลังของตนเป็นการสร้างปัญหาให้ครอบครัวหรือชุมชน อีกทั้งส่วนใหญ่ยังต้องทำงานและไม่สะดวกในการมารับฟังการอบรมให้ความรู้ต่าง ๆ จึงมีความคิดเห็นตรงกันว่า ตนควรเป็นที่พึ่งแห่งตน จึงควรร่วมใจกันคุ้มครองสุขภาพคนเฝ้าดูอาการ ซึ่งโครงการนี้เกิดขึ้นหลังจากได้รับการอบรมให้ความรู้และการปฏิบัติตามกระบวนการพัฒนาตามโครงการทั้ง 3 โครงการ ที่ผ่านมา และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากชุมชนและหน่วยงานรายการที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

2.1.1 ด้านความรู้เรื่องอาการป่วยหลังของผู้เข้าร่วมโครงการ จากการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับไม่ดี และยังไม่เข้าใจถึงความรู้ด้านการออกกำลังกายที่ถูกต้องของผู้ที่มี

อาการปวดหลัง รวมถึงบังคับเข้าใจผิดว่าเครื่องดื่มสมุนไพรชนิดต่าง ๆ สามารถรักษาอาการปวดหลังได้ และ ท่านอนคว่ำเป็นท่าที่สามารถทำได้ปกติสำหรับผู้ที่มีอาการปวดหลัง จึงควรมีการส่งเสริมความรู้แก่ผู้ที่มีอาการปวดหลังอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ผู้ที่มีอาการปวดหลังมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอต่อไป

2.1.2 ด้านการปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้ที่มีอาการปวดหลังของผู้เข้าร่วมโครงการ จากการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการมีการปฏิบัติตนอยู่ในระดับไม่ดี และบางรายยังไม่ค่อยสนใจปฏิบัติตนที่ถูกต้องเท่าที่ควร และบังคับมีความเข้าใจว่าการทำงานทุกวันเป็นการออกกำลังกาย ดังนั้น จึงควรมีการส่งเสริมความเข้าใจด้านการปฏิบัติตนที่ถูกต้องแก่ผู้ที่มีอาการปวดหลังอย่างสม่ำเสมอและต้องระมัดระวังในการให้ความสำคัญกับผู้ที่มีการปฏิบัติตนถูกต้องระดับต่าง ๆ ให้มีความเท่าเทียมกันทุกกลุ่ม เพื่อให้ผู้ที่มีอาการปวดหลังมีความเข้าใจในการปฏิบัติตนที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอต่อไป

2.1.3 ด้านความรู้สึกปวดหลัง อาจมีความคลาดเคลื่อนได้เนื่องจากการวัดผลอาการปวดหลังในครั้งนี้ เป็นการวัดความรู้สึกของผู้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งผู้วิจัยเป็นเพียงผู้เดียวที่ทำการวัดผลเนื่องจากมีทักษะกระบวนการทางกายภาพนำบัด ผู้เข้าร่วมโครงการอาจเกิดความเกรงใจและไม่กล้าระบุความรู้สึกปวดหลังที่ตรงตามความรู้สึกจริง จึงควรถามข้อและชี้แจงเสมอว่าผู้เข้าร่วมโครงการต้องตอบให้ตรงตามความรู้สึกของตนให้มากที่สุด และการวัดผลระดับความรุนแรงของอาการปวดหลังในผู้ที่ปัจจุบันไม่มีอาการปวดหลังแล้วหลังจากเข้าร่วมโครงการ ไม่ควรวัดผลหรือสอบถามอาการนานเกิน 2 สัปดาห์ เพื่อป้องกันการลืมของผู้เข้าร่วมโครงการ ทำให้ได้ข้อมูลที่ตรงตามความรู้สึกปวดหลังมากที่สุด

2.1.4 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เนื่องจากผู้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่ยังต้องทำงานและการปวดหลังอย่างพอดีสามารถทำงานได้ รวมถึงไม่สะคอกในการมารับการอบรมให้ความรู้ และไม่ต้องการให้อาการปวดหลังของตนเป็นปัญหาแก่สมาชิกในครอบครัว จึงต้องการดูแลสุขภาพด้วยตนเอง แต่ส่วนใหญ่มักไม่ค่อยสนใจในการปฏิบัติตนที่ถูกต้องเมื่ออาการปวดหลังลดลง หรือเมื่อหายจากการปวดหลังแล้วหลังเข้าร่วมโครงการ นอกจากนี้จากที่พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการบางรายเมื่อเข้าร่วมโครงการแล้ว เมื่ออาการปวดหลังลดลงจะทำงานหนักเพิ่มขึ้นอีกจนทำให้อาการปวดหลังกลับมาเพิ่มขึ้น หลังการพัฒนาอาการจึงลดลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้น แก่น主旨 ในชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 2 และ อบส. เป็นต้น ควรช่วยกระตุ้นและแนะนำผู้ที่มีอาการปวดหลังอย่างสม่ำเสมอ ร่วมกับการส่งเสริมให้ผู้ที่มีอาการปวดหลังในชุมชนมีการรวมกลุ่มกันเพื่อกระตุ้นให้มีการดูแลสุขภาพของตนอย่างสม่ำเสมอ ก็เป็นการแยกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน ทำให้

กระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในการคุ้มครองผู้ที่มีอาการป่วยหลังสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเกิดผลที่ยั่งยืน

2.1.5 ด้านการปฏิบัติตามแผนงาน/โครงการ ต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ที่มีอาการป่วยหลังในการใส่ใจคุ้มครองผู้ที่มีอาการป่วยหลังได้รับการอบรมให้ความรู้ รวมถึงการสนับสนุนของชุมชนในการดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่องหลังจากสิ้นสุดโครงการ แผนงาน/โครงการ จึงจะสำเร็จได้ตามเป้าหมายและมีความต่อเนื่องอย่างยั่งยืน เนื่องจากผู้ที่มีอาการป่วยหลังที่อาการไม่รุนแรงส่วนใหญ่มีความรู้ที่ถูกต้องแต่มักไม่สนใจในการคุ้มครองผู้ที่มีอาการป่วยหลัง แต่จะเริ่มมาสนใจคุ้มครองเมื่ออาการป่วยหลังเกิดรุนแรงและมีอาการแทรกซ้อนอื่น ๆ จนยกต่อการรักษาแล้ว

2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.2.1 ควรทำการศึกษาการมีส่วนร่วม (Participation) ในการแก้ปัญหาการป่วยหลังในชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านที่ยังไม่ถูกต้อง กล่าวคือ ด้านความรู้ที่ยังไม่ถูกต้องที่ควรศึกษาเพิ่มเติม เช่น ความเข้าใจด้านสมุนไพรที่ใช้รักษาอาการป่วยหลัง ท่าทางการนอนที่เหมาะสม และ การออกกำลังกายเพื่อลดอาการป่วยหลัง ด้านการปฏิบัติศึกษาเพิ่มเติมถึงการอ่านเอกสารคู่มือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการรักษาอาการป่วยหลัง การปฏิบัติคนที่ถูกต้องขณะทำงาน และการออกกำลังกายท่าขึ้น เหยียด กล้ามเนื้อหลัง เป็นต้น เพื่อให้ความรู้และการปฏิบัติคนในการคุ้มครองผู้ที่มีอาการป่วยหลัง มีความถูกต้อง เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน สามารถขยายผลไปยังพื้นที่อื่น ๆ ต่อไปได้

2.2.2 เทคนิคกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วมของชุมชน สามารถนำไปใช้ในการศึกษาพัฒนา หรือแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ ของชุมชนได้ โดยเฉพาะปัญหาที่ต้องการความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.2.3 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งเป็นการศึกษาที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน จึงควรต้องมีแกนนำชุมชนช่วยส่งเสริมให้แผนงาน / โครงการ ที่เกิดขึ้นมา มีการดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 1-2 ปี หลังจากเสร็จสิ้น โครงการแล้ว เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชน

2.2.4 การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะพื้นที่ ดังนั้นข้อค้นพบจากการวิจัย อาจมีข้อจำกัดในการสรุปอ้างอิง (Generalization) ไปยังพื้นที่อื่น หากจะนำผลการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ควรคำนึงถึงบริบท ของพื้นที่ ตลอดถึงความเหมาะสมของลักษณะการทำงานและการใช้ชีวิตภายในชุมชนแต่ละพื้นที่ด้วย

